

31998L0034

21.7.1998

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L204/37

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 98/34/EÜ,**22. juuni 1998,****millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 100a, 213 ja 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 189b ettenähtud korras ⁽³⁾

ning arvestades, et:

- 1) nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiivi 83/189/EMÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, ⁽⁴⁾ on mitmel viisil ja oluliselt muudetud; selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud direktiiv konsolideerida;
- 2) siseturg kujutab endast ilma sisepiirideta ala, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine; kaupade liikumise koguseliste piirangute ning mõjult samalaadsete meetmete keelamine on seetõttu üks ühenduse peamisi põhimõtteid;
- 3) siseturu tõrgeteta toimimise huvides tuleks tagada, et siseriiklikud algatused tehniliste standardite või eeskirjade kehtestamisel oleksid võimalikult selged ja arusaadavad;
- 4) toodetega seotud tehnilistest eeskirjadest tulenevaid kaubandustõkkeid võib lubada ainult siis, kui need on vajalikud oluliste nõuete täitmiseks ja nende eesmärk on üldiste huvide tagamine;

- 5) on oluline, et komisjon saaks vajaliku teabe oma käsutusse enne tehnika kohta käivate sätete vastuvõtmist; seepärast peavad liikmesriigid, kellelt vastavalt asutamislepingu artiklile 5 nõutakse komisjoni abistamist tema ülesande täitmisel, teatama komisjonile oma projektidest tehniliste eeskirjade valdkonnas;

- 6) kõiki liikmesriike tuleb samuti teavitada ükskõik missuguse liikmesriigi kavandatavatest tehnilistest eeskirjadest;

- 7) siseturu eesmärk on luua ettevõtjate konkurentsivõimet soosiv keskkond; laialdasem teavitamine on üks võimalus, kuidas aidata ettevõtjatel paremini selle turu eelseid kasutada; seetõttu on vaja ette näha võimalus, et ettevõtjad saaksid teatatud eelnõude pealkirjade korrapärase avaldamise ja nende eelnõude salastatuse sätete alusel hinnata teiste liikmesriikide esitatud siseriiklike tehniliste eeskirjade toimet;

- 8) õiguskindluse huvides on otstarbeks, et liikmesriigid teatavad avalikult käesoleva direktiiviga ettenähtud siseriiklike tehniliste eeskirjade vastuvõtmisest;

- 9) toodete tehniliste eeskirjade puhul näevad turu nõuete kohase toimimise või jätkuva arengu tagamiseks kavandatud meetmed ette siseriiklike kavatsuste suuremat selgust ja arusaadavust ning esitatud eeskirjade võimaliku turumõju hindamiskriteeriumide ja tingimuste laiendamist;

⁽¹⁾ EÜT C 78, 12.3.1997, lk 4.⁽²⁾ EÜT C 133, 28.4.1997, lk 5.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 17. septembri 1997. aasta arvamus (EÜT C 304, 6.10.1997, lk 79), nõukogu 23. veebruari 1998. aasta ühine seisukoht (EÜT C 110, 8.4.1998, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 30. aprilli 1998. aasta otsus (EÜT C 152, 18.5.1998). Nõukogu 28. mai 1998. aasta otsus.⁽⁴⁾ EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni otsusega 96/139/EÜ (EÜT L 32, 10.2.1996, lk 31).

- 10) seetõttu on vaja hinnata kõiki tootele esitatavaid nõudeid ning arvestada toodete kohta kehtivate siseriiklike tavade arengut;
- 11) nõuded, välja arvatud tehnilised spetsifikatsioonid, mis osutavad turuleviidud toote elutsüklile, võivad mõjutada selle toote vaba liikumist või luua takistusi siseturu nõuetekohasele toimimisele;
- 12) on vaja selgitada *de facto* tehniliste eeskirjade mõiste; eelkõige need sätted, millega ametivõimud viitavad tehnilistele spetsifikatsioonidele või teistele nõuetele või soodustavad nende järgimist, samuti nendele toodetele viitavad sätted, millega ametivõimud üldistes huvides on seotud, muudavad nimetatud nõuded või spetsifikatsioonid siduvamaks kui nad oma individuaalse algupära tõttu oleksid;
- 13) komisjonile ja liikmesriikidele tuleb anda ka küllaldaselt aega kavandatud meetmesse muudatusettepanekute tegemiseks, et kõrvaldada või vähendada takistusi, mida see meede võib põhjustada kaupade vabale liikumisele;
- 14) asjaomane liikmesriik peab kavandatud meetme lõpliku teksti sõnastamisel neid muudatusettepanekuid arvesse võtma;
- 15) siseturg eeldab, et eelkõige juhul, kui liikmesriigid ei saa vastastikuse tunnustamise põhimõtet rakendada, võtab komisjon vastu ühenduse siduvad õigusaktid või teeb ettepaneku need vastu võtta; on kehtestatud konkreetne ajutine ooteaeg vältimaks, et siseriiklike meetmete vastuvõtmine ei ohustaks sama valdkonna ühenduse siduvate õigusaktide vastuvõtmist nõukogus või komisjonis;
- 16) vastavalt asutamislepingu artiklis 5 sätestatud üldistele kohustustele peab kõnealune liikmesriik kavandatud meetme rakendamise niikauaks edasi lükkama, et oleks võimalik kas esitatud muudatusettepanekud ühiselt läbi vaadata või ette valmistada nõukogu siduva õigusakti ettepanek või vastu võtta komisjoni siduv õigusakt; tähtsajad, mis on ette nähtud liikmesriikide valitsuste esindajate 28. mail 1969. aastal nõukogus peetud nõupidamise kokkuleppes ooteaja ja komisjoni teavitamise kohta, ⁽¹⁾ muudetud 5. märtsi 1973. aasta kokkuleppega, ⁽²⁾ on kõnealuste juhtumite korral osutunud ebapiisavaks ja neid tuleks järelikult pikendada;
- 17) eespool nimetatud 28. mai 1969. aasta kokkuleppes sisalduvat ooteaega ja komisjoni teavitamist käsitlevat korda kohaldatakse ka edaspidi nende toodete suhtes, mida käesolev direktiiv ei reguleeri;
- 18) ühenduse meetmete vastuvõtmise hõlbustamiseks nõukogus peaksid liikmesriigid hoiduma tehniliste eeskirjade vastuvõtmisest, kui nõukogu on komisjoni ettepanekul vastu võtnud seda sektorit käsitleva ühise seisukoha;
- 19) siseriiklikel tehnilistel standarditel võib kaupade vabale liikumisele olla tegelikult samasugune mõju nagu tehnilistel eeskirjadel;
- 20) seetõttu oleks asjakohane teavitada komisjoni standardieelnõust samadel tingimustel nagu tehnilistest eeskirjadest; vastavalt asutamislepingu artiklile 213 ning nõukogu poolt kooskõlas asutamislepingu sätetega ettenähtud piirides ja tingimustel võib komisjon koguda vajalikku teavet ja teostada talle antud ülesannete täitmiseks vajalikku kontrolli;
- 21) liikmesriike ja standardiasutusi on samuti vaja teavitada teiste liikmesriikide standardiasutuste kavandatavatest standarditest;
- 22) süstemaatilist teatamist on tegelikult vaja ainult uute standardimisobjektide puhul, kui nende objektide menetlemine siseriiklikul tasandil võib põhjustada siseriiklikes standardites erinevusi, mis võivad häirida turu toimimist; siseriikliku standardimise arenguga seotud edaspidine teatamine või teabevahetus peavad sõltuma huvist, mida uue standardi vastu tunnevad need, kellele sellest on juba teatatud;
- 23) komisjonil peab siiski olema võimalus nõuda kõikide siseriiklike standardimisprogrammide täielikku või osalist edastamist, et ta saaks kontrollida standardimise arengut teatavates majandussektorites;

⁽¹⁾ EÜT C 76, 17.6.1969, lk 9.

⁽²⁾ EÜT C 9, 15.3.1973, lk 3.

- 24) asjaomased pooled peavad ise ja enda jaoks rajama Euroopa standardimissüsteemi, mille otsused peavad olema järjekindlad, selged ja arusaadavad ning põhinema avatusel, konsensusel, sõltumatusel erihuvidest, tõhususel ja riiklikul esindatusel;
- 25) standardimine ühenduses peab põhinema siseriiklike standardiasutuste põhiõigustel, nagu võimalus saada standardieelnõusid, saada teavet esitatud märkuste alusel võetud meetmete kohta, osa võtta siseriiklikust standardimistegevusest või nõuda siseriiklike standardite asemel Euroopa standardite ettevalmistamist; liikmesriigid peavad võtma oma pädevuses olevaid asjakohaseid meetmeid tagamaks, et nende standardiasutused neid õigus järgivad;
- 26) siseriiklike standardiasutuste suhtes Euroopa standardi ettevalmistamise ajal kohaldatavat ooteaega käsitlevad sätted tuleb kooskõlastada nende sätetega, mis standardiorganid on vastu võtnud Euroopa standardiorganisatsioonide raames;
- 27) on vaja asutada alaline komitee, kelle liikmed on liikmesriikide nimetatud ja kelle ülesanne on aidata komisjonil uurida siseriiklike standardieelnõusid ning osa võtta selle pingutustest vähendada nendest eelnõudest kaupade vabale liikumisele tekkida võivaid kahjulikke mõjusid;
- 28) alalise komiteega tuleks nõu pidada käesolevas direktiivis viidatud standardieelnõude taotluste üle;
- 29) käesolev direktiiv ei tohi mõjutada liikmesriikide kohustusi seoses direktiivide ülevõtmise tähtpäevadega, mis on esitatud III lisa B osas,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *toode* – iga tööstuslikult valmistatud toode ja põllumajandustoode, ka kalatoode;

2. *tehniline spetsifikatsioon* – dokumendis sisalduv spetsifikatsioon, millega nähakse ette toote nõutavad omadused, nagu kvaliteet, kasutusotstarve, ohutus või mõõtmised, sealhulgas nõuded toote müüginimetuse, terminite, tunnuste, kontrollimise ja kontrollimeetodite, pakendamise, märgistamise või etikettimise ning vastavushindamisemenetluse kohta.

Termin "tehniline spetsifikatsioon" hõlmab asutamislepingu artikli 38 lõike 1 kohaselt ka põllumajandustoodete tootmismeetodeid ja -protsesse, direktiivi 65/65/EMÜ⁽¹⁾ artiklis 1 määratletud inimtarbeks ja loomadele mõeldud tooteid ning ravimeid, samuti teiste toodete tootmismeetodeid ja -protsesse, kui need mõjutavad toodete omadusi;

3. *muud nõuded* – nõuded, mis ei ole tehniline spetsifikatsioon ja mis esitatakse tootele eelkõige tarbijate või keskkonna kaitsmise eesmärgil ning mis mõjutavad tema elutsüklit pärast turuleviimist, nagu kasutamise, ringlussevõtu, taaskasutamise või kõrvaldamise tingimused, kui need võivad oluliselt mõjutada toote koostist, olemust või turustamist;

4. *standard* – tehniline spetsifikatsioon, mille tunnustatud standardiorgan on korduvaks või pidevaks kasutuseks heaks kiitnud, mille järgimine ei ole kohustuslik ja mis on kas:
 - rahvusvaheline standard: rahvusvahelise standardiorganisatsiooni vastuvõetud ja üldsusele kättesaadavaks tehtud standard,

- Euroopa standard: Euroopa standardiorgani vastuvõetud ja üldsusele kättesaadavaks tehtud standard,

- siseriiklik standard: siseriikliku standardiasutuse vastuvõetud ja üldsusele kättesaadavaks tehtud standard,

5. *standardimisprogramm* – tunnustatud standardiorgani tööprogramm, milles loetletakse standardimise objektid;

⁽¹⁾ Nõukogu 26. jaanuari 1965. aasta direktiiv 65/65/EMÜ ravimitega seotud ning õigus- ja haldusnormidega kehtestatud sätete ühtlustamise kohta (EÜT 22, 9.2.1965, lk 369/65), viimati muudetud direktiiviga 93/39/EMÜ (EÜT L 214, 24.8.1993, lk 22).

6. *standardieelnõu* – teatavat objekti käsitlevate tehniliste spetsifikatsioonide teksti sisaldav dokument, mis kavatakse vastavalt siseriiklikule standardimismenetlusele vastu võtta niisugusena, nagu see on pärast ettevalmistamist ja märkusteks või kontrolliks üldsusele saatmist;

7. *Euroopa standardiorgan* – I lisas nimetatud organ;

8. *siseriiklik standardiasutus* – II lisas nimetatud asutus;

9. *tehnilised eeskirjad* – tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel või kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise või kasutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 10.

De facto tehniliste eeskirjade hulka kuuluvad:

— liikmesriigi õigus- ja haldusnormid, milles viidatakse kas tehnilistele spetsifikatsioonidele või muudele nõuetele või ametiala- või tegevusjuhiste, milles omakorda viidatakse tehnilistele spetsifikatsioonidele või muudele nõuetele ning mille järgimine lubab oletada vastavust eespool nimetatud õigus- ja haldusnormidega kehtestatud kohustustele,

— vabatahtlikud kokkulepped, mille puhul riigiasutus on üks kokkuleppeosaline ja mis avalikes huvides näevad ette tehniliste spetsifikatsioonide või muude nõuete järgimist, välja arvatud riigihangete pakkumistingimused,

— tehnilised spetsifikatsioonid või muud nõuded, mis on seotud toodete tarbimist mõjutavate fiskaal- või finantsmeetmetega, soodustades selliste tehniliste spetsifikatsioonide või muude nõuete järgimist; sija ei kuulu siseriiklike sotsiaalkindlustussüsteemidega seotud tehnilised spetsifikatsioonid või muud nõuded.

Kaasa arvatakse liikmesriikide nimetatud asutuste kehtestatud tehnilised eeskirjad, mis loetletakse nimistus, mille komisjon artiklis 5 viidatud komitee töö raames koostab enne 1. juulit 1995.

Selle nimistu muutmisel kasutatakse sama menetlust.

10. *tehniliste eeskirjade eelnõu* – tehnilise spetsifikatsiooni või muu nõude tekst, sealhulgas haldusnormid, mis on koostatud eesmärgiga need tehnilised eeskirjadena jõustada või lõpuks jõustada lasta, ja mis on ettevalmistusetapis, kus saab veel teha olulisi muudatusi.

Käesolevat direktiivi ei kohaldata nende meetmete suhtes, mida liikmesriigid peavad asutamislepingu alusel vajalikuks isikute, eelkõige töötajate kaitse tagamiseks toodete kasutamisel, eeldades, et need meetmed ei avalda mõju toodetele.

Artikkel 2

1. Komisjonile ning I ja II lisas viidatud standardiorganitele ja -asutustele teatakse uutest objektidest, mille puhul II lisas viidatud siseriiklikud asutused on nende objektide standardimisprogrammi lülitamise teel otsustanud ette valmistada või muuta standardit, kui ei ole tegemist identse või samaväärses rahvusvahelise või Euroopa standardi ülevõtmisega.

2. Lõikes 1 viidatud teave näitab eelkõige, kas kõnealuse standardi puhul on tegemist:

— rahvusvahelise, kuid mitte samaväärses standardi ülevõtmisega,

— uue siseriikliku standardiga või

— siseriikliku standardi muutmisega.

Pärast nõu pidamist artiklis 5 viidatud komiteega võib komisjon kehtestada kõnealuse teabe esitamiseks ühtsed reeglid, samuti selle teabe esitamist reguleeriva plaani ja kriteeriumid, et teabe hindamist lihtsustada.

3. Komisjon võib nõuda, et talle esitataks standardimisprogrammid täielikult või osaliselt.

Komisjon teeb kõnealuse teabe liikmesriikidele kättesaadavaks niisugusel viisil, mis võimaldab erinevate programmide hindamist ja võrdlemist.

4. Vajaduse korral muudab komisjon liikmesriikidelt saadud teabe alusel II lisa.

5. Komisjoni ettepaneku alusel teeb nõukogu otsuse muudatuste kohta I lisas.

Artikkel 3

I ja II lisas viidatud standardiorganitele ja -asutustele ning komisjonile saadetakse nende nõudmisel kõik standardieelnõud; kõnealune organ teavitab neid eelnõude kohta tehtud märkuste põhjal võetud meetmetest.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et nende standardiasutused

— edastavad artiklites 2 ja 3 ettenähtud teabe,

— avaldavad standardieelnõud niisugusel viisil, et oleks võimalik saada ka teiste liikmesriikide osapoolte märkusi,

— annavad teistele II lisas viidatud organitele õiguse passiivselt või aktiivselt (vaatleja saatmise kaudu) osaleda planeeritud tegevuses,

— ei ole vastu, et nende tööprogrammis olevat standardimisobjekti arutatakse Euroopa tasandil vastavalt Euroopa standardiorganite sätestatud reeglitele, ega võta ette midagi, mis võiks mõjutada sellega seoses tehtavat otsust.

2. Eelkõige hoiduvad liikmesriigid niisuguse siseriikliku standardi tunnustamisest, heakskiitmisest või kasutamisest, mis on vastu võetud artikleid 2 ja 3 ning käesoleva artikli lõiget 1 rikkudes.

Artikkel 5

Liikmesriikide nimetatud esindajatest luuakse alaline komitee, kes võib paluda ekspertide või nõustajate abi; komitee esimees on komisjoni esindaja.

Komitee koostab ise oma töökorra.

Artikkel 6

1. Komitee tuleb kokku vähemalt kaks korda aastas koos I ja II lisas nimetatud standardiorganite ja -asutuste esindajatega.

2. Komisjon esitab komiteele aruande käesolevas direktiivis ettenähtud korra rakendamise ja kohaldamise kohta ning ettepanekud olemasolevate või prognoositavate kaubandustõkete kõrvaldamiseks.

3. Komitee avaldab arvamust lõikes 2 nimetatud teavitamise ja ettepanekute kohta ning võib sellega seoses teha eelkõige ettepaneku, et komisjon:

— nõuaks Euroopa standardiorganitelt Euroopa standardi kehtestamist teatava tähtaja jooksul,

— kaubandustõkete ohu vältimiseks tagaks vajaduse korral, et asjaomased liikmesriigid otsustaksid esialgu omavahel vajalike meetmete üle,

— võtaks kõik asjakohased meetmed,

— määratleks valdkonnad, kus ühtlustamine tundub vajalik, ja niisuguse olukorra tekkimisel võtaks ette asjakohase ühtlustamise selles sektoris.

4. Komisjon peab komiteega nõu pidama:

a) enne muudatuste tegemist I ja II lisa loeteludesse (artikli 2 lõige 1);

b) teabe esitamise ühtsete reeglite, samuti standardimisprogrammide esitamiskava ja kriteeriumide kehtestamisel (artikli 2 lõige 2);

c) otsustades käesoleva direktiiviga ettenähtud teabevahetuse süsteemi toimimise, samuti kõigi süsteemis tehtavate muudatuste üle;

d) kontrollides käesoleva direktiiviga ettenähtud süsteemi toimimist;

e) lõike 3 esimeses taandes viidatud standardiorganitele esitatud nõuete üle.

5. Komisjon võib komiteega nõu pidada iga saadud esialgse tehniliste eeskirjade eelnõu üle.

6. Käesoleva direktiivi rakendamise seotud küsimused võib komiteele käsitlemiseks esitada selle esimehe või liikmesriigi algatusel.

7. Komitee menetlused ja talle esitatav teave on salajased.

Komitee ja siseriiklikud asutused võivad eksperdiarvamuse saamiseks siiski nõu pidada füüsiliste või juriidiliste isikutega, sealhulgas erasektoris kuuluvatega, kui nad kasutavad vajalike ettevaatusabinõusid.

Artikkel 7

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed selle tagamiseks, et artikli 6 lõike 3 esimeses taandes viidatud Euroopa standardi ettevalmistamise ajal või pärast selle kinnitamist ei tee nende standardiasutus midagi, mis võiks mõjutada kavatsatud ühtlustamist, eelkõige et nad ei avalda kõnealusel valdkonnas uut või muudetud siseriiklikku standardit, mis ei ole täielikult kooskõlas olemasoleva Euroopa standardiga.

2. Lõiget 1 ei kohaldata standardiasutuste töö suhtes, mis on ette võetud ametivõimude taotlusel konkreetsetele toodetele tehniliste spetsifikatsioonide või standardi kehtestamiseks, et jõustada neid tooteid käsitlevad tehnilised eeskirjad.

Liikmesriigid edastavad komisjonile kõik eelmises lõigus viidatud taotlused tehniliste eeskirjade eelnõudena vastavalt artikli 8 lõikele 1 ja näitavad nende jõustamise alused.

Artikkel 8

1. Piiramata artikli 10 kohaldamist, edastavad liikmesriigid viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest vastava standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.

Vajaduse korral edastavad liikmesriigid samaaegselt oluliselt ja otseselt asjaga seotud põhiliste õigusnormide tekstid, kui see on vajalik tehniliste eeskirjade eelnõu mõju hindamiseks ja kui seda ei ole varem edastatud.

Liikmesriigid edastavad eelnõu eespool nimetatud tingimustel uuesti, kui nad teevad sellesse muudatusi, mis oluliselt muudavad eelnõu reguleerimisala, lühendavad algselt planeeritud rakendamise ajakava, lisavad spetsifikatsioone või nõudeid või teevad viimati nimetatuid rangemaks.

Kui eelnõuga püütakse eelkõige tervishoiust või tarbijate või keskkonna kaitsmisest lähtudes keemilise aine, valmistise või toote turustamist või kasutamist piirata, edastavad liikmesriigid ka kõnealuse aine, valmistise või toote ning kõigi teada olevate ja kättesaadavate asendusainete, -valmististe või -toodete kohta andmete kokkuvõtte või viited, kui selline teave on kättesaadav, ja samuti meetme prognoositava mõju tervishoiule ning tarbija ja keskkonna kaitsele, esitades ühtlasi riskianalüüsi, mis tehakse kooskõlas määruse (EMÜ) nr 793/93⁽¹⁾ artikli 10 lõikes 4 viidatud keemiliste ainete ohtlikkuse hindamise üldiste põhimõtete, kui tegemist on registreeritud ainega, ja kooskõlas direktiivi 67/548/EMÜ⁽²⁾ artikli 3 lõikega 2 uue aine puhul.

Komisjon teatab liikmesriikidele viivitamata eelnõust ja kõiki-dest temale edastatud dokumentidest; ta võib arvamuse saamiseks suunata selle eelnõu ka artiklis 5 nimetatud komiteele ja vajaduse korral kõnealuse valdkonna eest vastutavale komiteele.

Artikli 1 lõike 9 teise lõigu kolmandas taandes viidatud tehniliste spetsifikatsioonide või muude nõuete osas võivad komisjoni või liikmesriikide üksikasjalikud märkused või arvamused kajastada ainult seda aspekti, mis võib takistada kaubandust, mitte aga meetme fiskaal- või finantsaspekti.

2. Komisjon ja liikmesriigid võivad tehniliste eeskirjade eelnõu edastanud liikmesriigile märkusi teha; liikmesriik arvestab neid märkusi tehniliste eeskirjade edaspidisel ettevalmistamisel nii palju kui võimalik.

3. Liikmesriigid edastavad tehniliste eeskirjade lõpliku teksti viivitamata komisjonile.

4. Käesoleva artikli alusel antav teave ei ole salajane, välja arvatud liikmesriigi selgesõnalise nõudmise korral. Iga selline nõue peab olema põhjendatud.

Sellistel juhtudel võivad artiklis 5 nimetatud komitee ja sise-riiklikud asutused vajalike ettevaatusabinõude kasutuselevõtmisel taotleda erasektori füüsilistelt ja juriidilistelt isikutelt eksperdiabi.

(¹) Nõukogu 23. märtsi 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 793/93 registreeritud ainete ohtlikkuse hindamise ja kontrolli kohta (EÜT L 84, 5.4.1993, lk 1).

(²) Nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiiv 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate haldus- ja õigusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 196, 16.8.1967, lk 1.). Direktiivi on muudetud direktiiviga 92/32/EMÜ (EÜT L 154, 5.6.1992, lk 1).

5. Kui tehniliste eeskirjade eelnõu moodustab osa meetmetest, mille eelnõuna edastamist komisjonile nõutakse ühenduse mõne teise õigusakti alusel, võivad liikmesriigid lõikes 1 ettenähtud teabe edastada selle teise õigusakti alusel, kui nad näitavad vormikohaselt, et nimetatud teave puudutab ka käesolevat direktiivi.

Kui komisjon käesoleva direktiivi kohaselt ei reageeri tehniliste eeskirjade eelnõule, ei piira see ühtki otsust, mis võidakse teha ühenduse teiste õigusaktide alusel.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid lükkavad tehniliste eeskirjade eelnõu vastuvõtmise edasi kolme kuu võrra alates päevast, mil komisjon sai artikli 8 lõikes 1 ettenähtud teabe.

2. Liikmesriigid lükkavad:

— nelja kuu võrra edasi sellise tehniliste eeskirjade eelnõu vastuvõtmise, mis artikli 1 lõike 9 teise taande tähenduses on vabatahtliku kokkuleppe vormis,

— kuue kuu võrra edasi iga muu tehniliste eeskirjade eelnõu vastuvõtmise, piiramata seejuures lõigete 3, 4 ja 5 kohaldamist,

alates päevast, mil komisjon sai artikli 8 lõikes 1 ettenähtud teabe, kui komisjon või teine liikmesriik esitab kolme kuu jooksul alates kõnealusest kuupäevast üksikasjaliku arvamuse, mille kohaselt kavandatud meede võib põhjustada takistusi kaupade vabale liikumisele siseturul.

Asjaomane liikmesriik annab komisjonile aru meetmetest, mille võtmist ta nende üksikasjalike arvamuste tõttu kavandab. Komisjon avaldab selle kohta oma arvamust.

3. Liikmesriigid lükkavad tehniliste eeskirjade eelnõu vastuvõtmise edasi 12 kuu võrra alates päevast, mil komisjon sai artikli 8 lõikes 1 ettenähtud teabe, kui komisjon kolme kuu jooksul pärast seda päeva teatab oma kavatsusest teha ettepanek vastu võtta samas küsimuses direktiiv, määrus või otsus vastavalt asutamislepingu artiklile 189.

4. Liikmesriigid lükkavad tehniliste eeskirjade eelnõu vastuvõtmise edasi 12 kuu võrra alates päevast, mil komisjon sai artikli 8 lõikes 1 ettenähtud teabe, kui komisjon kolme kuu jooksul pärast seda päeva jõuab järeldusele, et tehniliste eeskir-

jade eelnõu käsitleb küsimust, mida käsitleb vastavalt asutamislepingu artiklile 189 nõukogule esitatud direktiivi-, määruse- või otsuseettepanek.

5. Kui nõukogu võtab lõigetes 3 ja 4 viidatud ooteaja jooksul vastu ühise seisukoha, pikendatakse seda tähtaega lõike 6 kohaselt 18 kuuni.

6. Lõigetes 3, 4 ja 5 viidatud kohustused kaotavad kehtivuse, kui:

— komisjon teatab liikmesriikidele oma kavatsusest loobuda ühenduse siduva õigusakti kohta ettepaneku tegemisest või selle vastuvõtmisest,

— komisjon teatab liikmesriikidele oma eelnõu või ettepaneku tagasivõtmisest,

— komisjon või nõukogu on vastu võtnud ühenduse siduva õigusakti.

7. Lõikeid 1–5 ei kohaldata sellistel juhtudel, kui rahva tervise või ohutuse või loomade või taimede kaitsmisega seoses olevatest tõsistest ja ettenägematustest asjaoludest tekkinud kiireloomulistel põhjustel peab liikmesriik tehnilised eeskirjad väga lühikese aja jooksul ilma nõupidamisvõimaluseta ette valmistama, et nad viivitamata avaldada ja kehtestada. Liikmesriik põhjendab võetud meetmete kiireloomulisust artiklis 8 ettenähtud teabes. Komisjon esitab oma arvamuse teate kohta niipea kui võimalik. Juhtudel, kui käesolevat menetlust on kasutatud väärsti, võtab komisjon vajalikke meetmeid. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti.

Artikkel 10

1. Artikleid 8 ja 9 ei kohaldata liikmesriikide nende õigus- ja haldusnormide või vabatahtlike kokkulepete suhtes, mille abil liikmesriigid:

— järgivad ühenduse siduvaid õigusakte, mille tulemusena võetakse vastu tehnilised spetsifikatsioonid,

— täidavad rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevaid kohustusi, mille tulemusena võetakse ühenduses vastu ühised tehnilised spetsifikatsioonid,

— kasutavad ühenduse siduvates õigusaktides sätestatud kaitseklausleid,

- kohaldavad direktiivi 92/59/EMÜ artikli 8 lõiget 1, ⁽¹⁾
- piirduvad Euroopa Ühenduste Kohtu otsuse täitmisega,
- piirduvad komisjoni nõudel tehniliste eeskirjade muutmise-
ga käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 9 tähenduses, et
kõrvaldada kaubandustõke.

2. Artiklit 9 ei kohaldata liikmesriikide õigus- ja haldusnormide suhtes, mis keelavad toote valmistamise, kuivõrd need normid ei takista toodete vaba liikumist.

3. Artikli 9 lõikeid 3 – 6 ei kohaldata artikli 1 lõike 9 teises taandes viidatud vabatahtlike kokkulepete suhtes.

4. Artiklit 9 ei kohaldata artikli 1 lõike 9 kolmandas taandes viidatud tehniliste spetsifikatsioonide või muude nõuete suhtes.

Artikkel 11

Iga kahe aasta järel esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning majandus- ja sotsiaalkomiteele aruande käesoleva direktiivi kohaldamise tulemuste kohta. Euroopa standardiorganitele käesoleva direktiivi kohaselt antud standardimistööde loetelu ning statistika saadud teabe kohta avaldatakse kord aastas *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 12

Kui liikmesriigid tehnilised eeskirjad vastu võtavad, lisavad nad nendesse eeskirjadesse või nende ametliku avaldamise korral

nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 13

1. III lisa A osas loetletud direktiivid ja otsused tunnistatakse kehtetuks, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi seoses III lisa B osas sätestatud kõnealuste direktiivide ülevõtmise tähtpäevadega.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele ja otsustele loetakse viideteks käesolevale direktiivile ja neid loetakse vastavalt IV lisa esitatud vastavustabelile.

Artikkel 14

Käesolev direktiiv jõustub 20. päeval pärast avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 15

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 22. juuni 1998

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. M. GIL-ROBLES

Nõukogu nimel

eesistuja

J. CUNNINGHAM

⁽¹⁾ Nõukogu 29. juuni 1992. aasta direktiiv 92/59/EMÜ toodete üldise ohutuse kohta (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 24).

*I LISA***EUROOPA STANDARDIORGANID**

CEN

Euroopa Standardikomitee

Cenelec

Euroopa Elektrotehnika Standardikomitee

ETSI

Euroopa Elekterside Standardimise Instituut

—

II LISA

SISERIIKLIKUD STANDARDIASUTUSED

1. BELGIA
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. TAANI
DS
Dansk Standard
NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. SAKSAMAA
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. KREEKA
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. HISPAANIA
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. PRANTSUSMAA
AFNOR
Association française de normalisation
UTE
Union technique de l'électricité - Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. IIRIMAA
NSAI
National Standards Authority of Ireland
ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ITAALIA
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione
CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

(¹) UNI ja CEI on koostöös Instituto Superiore delle Poste e Telecomunicazioni ja Ministero dell'Industria andnud ETSI töö organisatsioonile CONCIT, Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione.

9. LUKSEMBURG

ITM
Inspection du travail et des mines
SEE
Service de l'énergie de l'État

10. MADALMAAD

NNI
Nederlands Normalisatie-instituut
NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. AUSTRIA

ON
Österreichisches Normungsinstitut
ÖVE
Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTUGAL

IPQ
Instituto Português da Qualidade

13. ÜHENDKUNINGRIIK

BSI
British Standards Institution
BEC
British Electrotechnical Committee

14. SOOME

SFS
Suomen Standardisoimisliitto SFS ry
Finlands Standardiseringsförbund SFS rf
THK/TFC
Telehallintokeskus
Teleförvaltningscentralen
SESKO
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry
Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. ROOTSI

SIS
Standardiseringsen i Sverige
SEK
Svenska elektriska kommissionen
ITS
Informationstekniska standardiseringsen

III LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja otsused

(viidatud artiklis 13)

Direktiiv 83/189/EMÜ ja selle muudatused
 Nõukogu direktiiv 88/182/EMÜ,
 Komisjoni otsus 90/230/EMÜ,
 Komisjoni otsus 92/400/EMÜ,
 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/10/EÜ,
 Komisjoni otsus 96/139/EÜ.

B OSA

Siseriiklikku õigusse ülevõtmise tähtpäevade loetelu

(viidatud artiklis 13)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtpäev
83/189/EMÜ (EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8)	31.3.1984
88/182/EMÜ (EÜT L 81, 26.3.1988, lk 75)	1.1.1989
94/10/EÜ (EÜT L 100, 19.4.1994, lk 30)	1.7.1995

IV LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 83/189/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 11
Artikkel 12	Artikkel 12
—	Artikkel 13
—	Artikkel 14
—	Artikkel 15
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
—	III lisa
—	IV lisa